Dosarul nr. 4r-2997/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-25002722-02-4r-13082025 Judecător Veaceslav CERNALEV

D E C I Z I E
în numele Legii

15 decembrie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Olga COJOCARU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, GUȚU Vladimir, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-72/2025 din 03 iulie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 339062, din 03.01.2025, în privința lui **GUȚU Vladimir** în temeiul art.78/1 Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
În procedura instanței de fond: din 10.01.2025 până la 03.07.2025;
În Curtea de Apel Centru: din 13.08.2025 până la 15.12.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data 21 decembrie 2024, ora 21:15 min., cet. GUȚU Vladimir a comis acte de violență față de fosta soție, GUȚU Ala, astfel conform raportului de constatare nr. 202402P3413 din 24.12.2024 i-au fost cauzate leziuni corporale neînsemnate.

Ca urmare a faptei contravenționale comise de către GUȚU Vladimir, la 03 ianuarie 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Râșcani a Direcției de Poliție mun. Chișinău, Roșca Simion a fost întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 339062, în baza art.78/1 Cod contravențional.

La data de 03 septembrie 2024, în conformitate cu art.395 Cod contravențional, prezenta cauza contravențională, pornită în privința cet. GUȚU Vladimir, a fost expediată spre examinare conform competenței în instanța de judecată.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-72/2025 din 03 iulie 2025,* a fost recunoscut cet. GUȚU Vladimir, născut la ***** IDNP: *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, aplicându-i-se astfel o sancțiune contravențională sub formă de „muncă neremunerată în folosul comunității" pe un termen de 40 (patruzeci) ore.

A fost explicat cet. GUȚU Vladimir că, potrivit art.37 alin.(6) Cod contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Executarea sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul.

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, cancelaria instanței de judecată va trimite hotărârea privind aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității şi dispoziția de executare organului de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul contravenientul, care la rândul său, în termen de 5 zile, va informa instanța de judecată despre executarea hotărârii.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, GUȚU Vladimir, a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului cu casarea integrală a Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-72/2025 din 03 iulie 2025.*

În motivarea recursului recurentul a menționat că, Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-72/2025 din 03 iulie 2025 este neîntemeiată și urmează a fi casată, or instanța a dat doar o apreciere probelor prezentate la materialele cauzei contravenționale.

Recurentul consideră că hotărârea dată a fost încadrată juridic pe declarații false şi că nu sau prezentat la ședința de judecată presupusa victimă Ala GUȚU şi apărătorul acesteia avocatul Călin BOBEICA, din cauza că le este posibil rușine/frica de a îl privi în ochi cu declarații false şi materiale dobândite prin înșelăciune cum ar fi raportul de constatare medico-legală ş.a.

Alt aspect care confirmă că nu este vinovat şi nu a atins-o fizic la data de 21.12.2024 este Chestionarul de constatare şi evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie întocmit la data de 21.12.2024, în pct.7 (a,b,c) la rubrica -„Posibile leziuni invizibile, acuză dureri", leziuni vizibile (răni, vânătăi, zgârieturi, etc) - este expres scris personal de Ala GUȚU că nu sunt.

Reușind din cele menționate confirm că sub pretextul existenței violenței în familie, pe baza deflațiilor false, de fapt de către Ala GUȚU se urmărește răzbunarea, soluționarea altor chestiuni pentru a îl înlătura de copilul său şi din apartament. Prin urmare duce in eroare organele competente, prezentând documente ilegale si declarații false, fapt demonstrat prin caracteristica copilului comun minor, de la grădiniță nr.88 care deja a fost prezentată către Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, în cadrul recursului la dosarul aferent ordonanței de protecție nr. 2o/pr-511/24 din 31.12.2024.) şi în cadrul dosarului aferent determinării domiciliului copilului (dosarul nr. 2-13698/2024 din 11.02.2025) prezentată de către GUȚU Ala. Rezultă că instanța nu a

apreciat corespunzător materialele cauzei, nu a examinat premisele legale care ar determina existența actelor de violență care ar necesita recunoașterea mea de vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78/1.

Confirmă recurentul că nu este vinovat şi nu a comis acte de violență față de fosta soție şi nu a cauzat leziuni corporale neînsemnate, toate acestea sunt îndreptate împotriva sa în legătură cu depunerea de către dânsul a cererii de chemare în judecată privind determinarea domiciliului copilului minor cu tatăl GUȚU Vladimir, intenționat simulând diferite situații de conflict pentru a determina autoritățile să îl înlăture de la educația copilului.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

La data de 09 octombrie 2025, prin intermediul Secției monitorizare şi relații publice a Curții de Apel Centru, agentul constatator din cadrul IP Râșcani, mun. Chișinău Valentin ZGUREAN a depus referință la recursul declarat de către persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, GUȚU Vladimir, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-72/2025 din 03 iulie 2025 prin care a solicitat respingerea acestuia ca fiind nefondat.

Consideră că procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 339062 din data de 03.01.2025, ca fiind legal., iar instanța de fond a admis o hotărâre corectă în privința contravenientului GUȚU Vladimir.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță,

Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de către persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, GUȚU Vladimir, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-72/2025 din 03 iulie 2025, din considerentele ce succed.

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. Potrivit materialelor cauzei, Colegiul penal reține că, conform procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 339062 din 03.01.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Râșcani a Direcției de Poliție mun. Chișinău, ROȘCA Simion, cet. GUȚU Vladimir a comis contravenția prevăzută de art.78/1 Cod contravențional.

Prin procesul verbal nominalizat, s-a constatat că la data de 21 decembrie 2024, ora 21:15 min., cet. GUȚU Vladimir a comis acte de violență față de fosta soție, GUȚU Ala, astfel conform raportului de constatare nr. 202402P3413 din 24.12.2024 i-au fost cauzate leziuni corporale neînsemnate.

Acțiunile lui GUȚU Vladimir au fost calificate de către agentul constatator conform art.78/1 Cod contravențional, adică *maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale.*

La 03 septembrie 2024, în temeiul art.395 Cod contravențional, agentul constatator a remis materialele acumulate pe cazul dat Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) pentru examinare în fond şi adoptarea unei hotărâri.

Drept consecință, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-72/2025 din 03 iulie 2025, a fost recunoscut cet. GUȚU Vladimir, născut la ***** IDNP: *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, aplicându-i-se astfel o sancțiune contravențională sub formă de „muncă neremunerată în folosul comunității" pe un termen de 40 (patruzeci) ore

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenției. Procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Potrivit art.458 alin.(1) Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.*

8. ***Cu referire la legalitatea*** procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Examinând materialele cauzei contravenționale Colegiul nu a stabilit încălcarea cărorva drepturi şi libertăți ale lui GUȚU Vladimir, or acestuia i-au fost aduse la cunoștință drepturile şi obligațiile, inclusiv prin precizarea acestora în partea verso a actului contestat, pentru primirea căruia, aceasta a confirmat prin semnătura sa ologrfă în rubrica nr. 19 din procesul verbal cu privire la contravenție. La fel, se reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului, fapt confirmat prin semnătura aplicată la rubricile corespunzătoare. În aceste condiții, Colegiul consideră că a fost respectat și art.443 alin.(1) lit.g) Cod contravențional, prin care contravenientului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, formulându-le inclusiv prin contestarea actului în instanța de judecată.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța de recurs constată că agentul constatator a respectat prevederile art.443 alin.(1) lit. a)-h) Cod contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta

contravențională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care Colegiul nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

Astfel analizând sub aspectul legalității procesului verbal cu prevederile art.443 Cod contravențional, nu denotă careva temeiuri de nulitate ale acestuia, or, acesta reflectă inclusiv locul comiterii faptei contravenționale, semnătura agentului constatator, cât și încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Cu precădere la caz, instanța de recurs precizează că legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art.443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art.445 Cod contravențional, respectiv procesul verbal cu privire la contravenție MAI06 339062 din 03.01.2025 întocmit în baza art.78/1 Cod contravențional *au fost întocmite, cu respectarea* rigorilor instituite de art.443 al Codului contravențional iar careva elemente sau împrejurări, care ar condiționa declararea nulității absolute a acestui proces-verbal, nu au fost stabilite. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

9. ***Sub aspectul temeiniciei*** procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999).

Relaționând elementele de drept citate supra la starea de lucruri definită în cauza contravențională de referință, Colegiul alăturat instanței de judecată observă că agentul constatator a administrat un spectru larg, concludent, util și relevant de mijloace probatorii, care susțin învinuirea adusă pe caz lui GUȚU Vladimir, în comiterea contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, și anume:

- *procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/nr. MAI06 339062*, întocmit în privința făptuitorului GUȚU Vladimir la data de 03 ianuarie 2025, în baza art.78/1 Cod contravențional (f.d. 4);

- *raportul subofițerului superior al BPRO, VIERU Mihail* privitor la cele stabilite la fața locului pe str.*****a solicitarea cet. GUȚU Ala informând despre violența în familie (f.d. 8);

- *conținutul cererii cet. GUȚU Ala din 21.12.2024* (f.d. 9);

- *conținutul explicațiilor cet. GUȚU Ala* pe marginea evenimentelor din familie avute loc la data de 21.12.2024 și a comportamentului fostului său soț GUȚU Vladimir (f.d.10, 119);

- *explicațiile cet. GUȚU Vladimir* referitor la evenimentele din 21.12.2024 (f.d. 12);

- *chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, din data de 21.12.2024*, potrivit înscrierilor căruia s-a evaluat nivelul de risc moderat de violență în familie asupra victimei GUȚU Ala din partea agresorului GUȚU Vladimir (f.d. 14);

- *copia ordinului de restricție de urgență nr. 110 din 21.12.2024*, ora 22:30 min., (f.d. 15-16);

- *raportul de constatare de constatare nr. 202402P3413 din 24 decembrie 2024*, potrivit concluziilor căruia, la examinarea medico-legală a persoanei pe numele cet. GUȚU Ala, a.n. *****, s-a constatat: echimoze la nivelul brațului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății până la 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății (f.d. 18-19).

Probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate. Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța de recurs reține că, situația de fapt reținută în demers corespunde realității.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, Colegiul reține că, legiuitorul în art.442 alin.(1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a

probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

10. Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui GUȚU Vladimir sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui GUȚU Vladimir în comiterea încălcării prevederilor art.78/1 Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia.

Interpretând art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 339062 din 03.01.2025, face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator a săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Prin urmare, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc că GUȚU Vladimir a comis contravenția prevăzută de art.78/1 Cod contravențional, prin urmare Colegiul găsește întemeiate concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui GUȚU Vladimir, prin care s-a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, ultimul la data de 21 decembrie 2024, ora 21:15 min., cet. GUȚU Vladimir a comis acte de violență față de fosta soție, GUȚU Ala, astfel conform raportului de constatare nr. 202402P3413 din 24.12.2024 i-au fost cauzate leziuni corporale neînsemnate, prin ce a încălcat prevederile art.78/1 Cod contravențional.

Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, precum și din comportamentul contravenientului și declarațiile victimei.

11. La calificarea acțiunilor făptuitorului instanța de recurs se conduce de prevederile art.2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie nr.45 din 01.03.2007, conform cărora prin violenta în familie se subînțelege – acte de violență fizică (…) cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

La fel colegiul reține, că potrivit art.3 alin.(1), (2) lit.b) a Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul

şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, copii.

Respectiv constituie violență fizică – vătămarea intenționată a integrității corporale ori a sănătăți prin lovire, (…), alte acțiuni cu efect similar.

În drept, instanța de recurs reține că, în temeiul art.24 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viață şi la integritate fizică şi psihică.

Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă.

Potrivit art.3 alin.(2) din aceeași Lege, prin membri de familie se înțeleg în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți şi copii, iar în condiția de locuire separată: *persoanele aflate* în căsătorie, *în divorț,* rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

În acest context, Colegiul Penal constată că, GUȚU Vladimir a săvârșit contravenția prevăzute de art.78/1 Cod contravențional și anume maltratarea și alte acțiuni violente, comise față de un membru al familiei și anume pe fosta sa soție GUȚU Ala, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale prin urmare făptuitorul și victima sunt în relații de rudenie, şi respectiv, părțile în proces sunt membri de familie, în sensul prevederilor enunțate supra și art.133/1 Cod penal.

Cu referire la componența de contravenție prevăzută de art.78/1 Cod contravențional, instanța de recurs relevă că *obiectul juridic special* al contravenției se referă la totalitatea valorilor cu privire la solidaritatea familială, la rândul său *obiectul juridic secundar* se referă la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică a persoanei.

În acest sens, prin fapta comisă, GUȚU Vladimir a atentat la obiectul juridic secundar - relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei.

La componența contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, *obiectul material* al contravenției îl reprezintă corpul persoanei, adică al victimei GUȚU Ala, iar în prezenta speță obiectul material se dovedește prin raportul de constatare nr. 202402P3413 din 24 decembrie 2024, efectuat în privința lui GUȚU Ala, la care s-a depistat echimoze la nivelul brațului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății până la 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Victima contravenției specificate la art.78/1 Cod contravențional poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente realizate de un membru al familiei în raport cu alt membru al familiei; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Potrivit art.2 din Legea nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin violență în familie se înțeleg actele de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Aceeași normă apreciază, violența fizică ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Corespunzător, reieșind din prevederile art.2 din Legea nominalizată, acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă din contextul contravenției prevăzute la art.78/1 Cod contravențional, cunoaște următoarele modalități faptice de realizare:

- *violență fizică*, adică vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar;

- *violență psihologică*, adică impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare;

implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acțiuni cu efect similar.

Norma menționată definește violența fizică ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Reieșind din declarațiile victimei, precum și celelalte mijloace materiale de probă, administrate de agentul constatator la etapa constatării faptei contravenționale se demonstrează că, GUȚU Vladimir la data de 21 decembrie 2024, ora 21:15 min, a agresat-o fizic pe fosta sa soție cet. GUȚU Ala.

De altfel, declarațiile victimei, GUȚU Ala coroborează cu raportul de constatare nr. 202402P3413 din 24 decembrie 2024 și explicațiile însăși a făptuitorului.

12. În conformitate cu art.2 din Regulamentul Ministerului Sănătății de apreciere medico-legală a gravității vătămărilor corporale din 27 iunie 2003, *prin vătămare corporală* se înțelege prejudiciul cauzat sănătății prin dereglarea integrității anatomice a organelor şi țesuturilor sau a funcțiilor acestora, provocate de acțiunea diferiților agenți externi: mecanici, fizici, chimici, biologici, psihici.

Art.2 din același Regulament enunță că expertiza medico-legală a gravității leziunii corporale se efectuează numai în baza ordonanței în scris emisă de către ofițerul de urmărire penală, a procurorului sau hotărârii instanței judecătorești, iar art.6 indică că în cazul efectuării expertizei medico-legale a gravității vătămării corporale se întocmește „Raport de expertiză medico-legală”, iar în caz de examinare medico-legală la solicitarea organelor de drept sau la cererea persoanei vătămate – „Raport de examinare medico-legală”.

Conform art.21 din Regulamentul Ministerului Sănătății de apreciere medico-legală a gravității vătămărilor corporale din 27 iunie 2003, aprecierea gradului de gravitate al vătămării corporale se efectuează în baza criteriilor stabilite pentru fiecare grad de gravitate.

În virtutea art.74 al aceluiași Regulament, din vătămări neînsemnate fac parte leziunile ce nu generează o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanentă de muncă.

Se reține că la caz, Raportul de constatare nr. 202402P3413 din 24 decembrie 2024 demonstrează cu certitudine că, la GUȚU Ala au fost depistate echimoze la nivelul brațului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Astfel se atestă existența rezultatului prejudiciabil stabilit de lege.

De asemenea, urmează a fi menționat că, componența de contravenție prevăzută de art.78/1 Cod contravențional este una materială pentru calificare fiind necesară săvârșirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile şi existența legăturii cauzale dintre faptă şi consecințe. Urmările prejudiciabile constau în cauzarea vătămării neînsemnată a integrității corporale.

Instanța de recurs conchide că, aprecierea coroborată a tuturor probelor din dosar demonstrează că există o legătură de cauzalitate între acțiunile realizate de GUȚU Vladimir și leziunile depistate la GUȚU Ala. Legătura respectivă este demonstrată de declarațiile victimei făcute în fața agentului constatator, de amplasarea și caracterul leziunilor depistate la ea.

Colegiul penal concluzionează că, declarațiile victimei expuse în fața agentului constatator, referitoare la modul de agresare a acesteia (partea anatomică a corpului și mijloacele prin care iau fost aplicate lovituri) sunt confirmate prin Raportul de constatare. Or, locul depistării leziunilor și echimozelor, demonstrează cu certitudine afirmațiile victimei referitoare la faptul că, a fost agresată de către GUȚU Vladimir și combat versiunea acestuia precum că, nu sunt acte de violență dar reacții în cadrul unor tensiuni acumulate.

În lumina celor reflectate de celelalte probe din dosar, în special din Raportul de constatare, declarațiile victimei, instanța de recurs a apreciat că versiunea apărării este doar o tactică de apărare. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, anume versiunea prezentată de victimă este cea veridică. Din aceleași motive, instanța de judecată a conchis că acțiunea prejudiciabilă a avut loc și a fost comisă de către acuzatul GUȚU Vladimir.

Cât privește *latura subiectivă*, vinovăția făptuitorului în prezenta speță, raportată la fapta imputată, cuprinde forma intenției directe, adică, făptuitorul a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor.

În speță, agentul constatator în procesul administrării probelor a dovedit intenția făptuitorului GUȚU Vladimir de a comite fapta imputată, în concluzie, la cazul dedus judecății sunt prezente toate elementele componenței de contravenție.

Colegiul stabilește că, GUȚU Vladimir este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani de răspundere contravențională. În plus, acesta este membrul al familiei victimei, şi anume fiica acestuia, corespunzător, făptuitorul este *subiect al contravenției*.

Prin justețea probelor, instanța de recurs consideră acțiunile lui GUȚU Vladimir corect calificate în baza art.78/1 Cod contravențional al R. Moldova, iar persoana poate fi atrasă la răspundere contravențională fiind vinovată de comiterea contravenției imputate.

Astfel instanța de recurs constată că, prin fapta comisă GUȚU Vladimir a adus atingere relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială și relațiilor sociale cu privire la integritatea fizică a persoanei. Totodată, cu certitudine s-a constatat intenția făptuitorului GUȚU Vladimir în comiterea faptei incriminate.

Mai mult decât atât, GUȚU Vladimir întrunește și *semnele subiectului special* al contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, fiind membru de familie cu victima GUȚU Ala, care este soția acestuia. Or, conform art.(3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, violență în familie, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiția de conlocuire: *persoanele aflate* în căsătorie, *în divorț*, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți şi copii; b) în condiția de

locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

13. Instanța de recurs reține că, materialele cauzei denotă că, victima GUȚU Ala este membru de familie al acuzatului, în sensul dat acestei noțiuni de art.133/1 lit. a) Cod penal și art.3 alin.(2) lit.a) al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie. Astfel victima și agresorul au fost soț și soție, iar la momentul comiterii contravenției sunt divorțați, şi respectiv sunt membri de familie, în sensul normelor enunțate și subiect al contravenției imputate.

Mai mult ca atât, reținând legalitatea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, Colegiul penal constată că în procesul-verbal se regăsește acuzația că, acesta a manifestat un comportament violent în raport cu GUȚU Ala. De asemenea în procesul-verbal cu privire la contravenție se regăsește trimiterea expresă la norma juridică la care se califică fapta sa (art.78/1 Cod contravențional).

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate. În aceste condiții, procesul-verbal cu privire la contravenție are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt contrare, de principiu, Convenției Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Salabiaku v. Franța, 07.10.1998, § 27, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (Radio France și alții v. Franța, 30.03.2004, § 24).

Colegiul penal conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientului GUȚU Vladimir i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate.

Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit, or acestea au fost anexate la materialele cauzei și din care rezultă cu certitudine comiterea contravenției imputate.

Suplimentar, având în vedere că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, instanța reține că, consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

În această privință, Colegiul penal consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr.32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 Cod contravențional, potrivit căruia, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu.

Deci, în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează fără echivoc comiterea de către GUȚU Vladimir a acțiunilor ilicite prevăzute la art.78/1 Cod contravențional, de către instanță nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

14. La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată, astfel că, se reconfirmă poziția instanței precum că, făptașul nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și utilă care ar combate argumentele agentului constatator și ar dovedi contrariul.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

15. Referitor la sancțiunea aplicată de către instanța de judecată, Colegiul reține că norma consacrată la art.78/1 Cod contravențional, incriminează violența în familie, adică maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale. Fapta respectivă este sancționată cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 7 la 15 zile.

Astfel, instanța de recurs apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art.37 a Codului contravențional și în limitele stabilite de art.78/1 Cod contravențional, în vigoare la momentul comiterii faptei, de altfel fiind stabilită în

cuantumul limitei aplicabile la acel moment sancțiune contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 40 (patruzeci) ore, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieșind din faptul că contravenientul GUȚU Vladimir s-a găsit vinovat de săvârșirea faptelor, astfel cum au fost descrise în procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 339062 din 03.01.2025. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art.441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Instanța de judecată, la stabilirea sancțiunii contravenționale, a avut în vedere prevederile art.32 și art.37 Cod contravențional, respectiv principiile generale privind proporționalitatea sancțiunii și limitele legale de aplicare a acesteia, precum și caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de recurs evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin.(4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994*).

În concret, instanța a apreciat că fapta săvârșită de contravenientul GUȚU Vladimir, constând în acte de violență împotriva fostei sale soții, GUȚU Ala, se încadrează în ipoteza prevăzută de art.78/1 Cod contravențional, având în vedere că victima a declarat contravenientul are un comportament agresiv, fapta care a generat un pericol pentru integritatea fizică și morală a victimei. În aceste condiții, instanța a apreciat că aplicarea sancțiunii sub formă de muncă neremunerată îb folosul comunității este justificată și proporțională, având atât caracter reparatoriu, cât și preventiv, întrucât transmite un mesaj de respectare a legii în societate, asigură eficiența principiilor enunțate la art.2 Cod contravențional, respectiv protecția drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea ordinii publice și a altor valori ocrotite de lege, contribuie la prevenirea săvârșirii de noi contravenții de către același făptuitor sau de către alte persoane.

Astfel, sancțiunea aplicată coincide cu limita minimă prevăzută de lege, nefiind excesivă sau abuzivă, și răspunde în mod corespunzător atât caracterului faptei, cât și circumstanțelor concrete ale cauzei.

Analizând personalitatea contravenientului și gravitatea acțiunilor sale, Colegiul constată că aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității pe durata minimă prevăzută de art.78/1 Cod contravențional – 40 (patruzeci) ore, este proporțională și temeinică, având atât un caracter preventiv, cât și unul intervențional. Această măsură se justifică și prin obligația pozitivă a statului de a proteja victima violenței domestice și de a sancționa comportamentul agresiv al făptuitorului.

Colegiul subliniază că hotărârea trebuie să fie proporțională nu doar cu gravitatea faptei, ci și cu circumstanțele și nevoile făptuitorului și ale societății. Totodată, decizia trebuie să inspire încredere justițiabililor, conform principiului imparțialității prevăzut la art.6 par.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Prin urmare, menținerea muncii neremunerate în folosul comunității în cuantum de 40 (patruzeci) ore, se impune ca măsură adecvată, proporțională și legitimă, având în vedere protecția victimei, prevenirea recidivei și eficiența sancțiunii. Instanța de recurs apreciază că sancțiunea aplicată este echitabilă și proporțională cu acțiunile contravenientului. Măsura aleasă corespunde atât pericolului social al contravenției, cât și persoanei vizate de procesul-verbal, asigurând atingerea scopurilor principale ale sancțiunii contravenționale: restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi contravenții, atât de către contravenient, cât și de către terți.

Prin urmare instanța, la aplicarea pedepsei, a avut în vedere caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, personalitatea contravenientului, circumstanțele cauzei care pot atenua sau agrava răspunderea. Astfel, sancțiunea contravențională reprezintă o măsură de constrângere a statului, aplicată de instanțele de judecată în numele legii, fiind un instrument de corectare și reeducare a persoanei care a săvârșit contravenția, implicând anumite restricții sau lipsuri ale drepturilor acesteia, proporțional cu gravitatea faptei.

Mai mult decât atât pedeapsa contravențională are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea contravenientului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi contravenții atât din partea contravenientului, cât şi a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei contravenții i se aplică o pedeapsă echitabilă. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată tine cont de gravitatea contravenției săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din analiza cuprinsului hotărârii rezultă că instanța de fond a identificat circumstanțe care justifică aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității în cuantum de 40 (patruzeci) ore, considerând că această măsură este singura eficientă pentru corectarea contravenientului. Instanța a apreciat că pedeapsa aplicată respectă principiile proporționalității și echității, având în vedere gravitatea faptei, intenția și persoana vinovatului. Astfel, stările de fapt și circumstanțele comiterii contravenției de către GUȚU Vladimir indică, în opinia Colegiului penal, incorectitudinea modificării pedepsei, or contravenientul a săvârșit intenționat contravenția prevăzută de art.78/1 Cod contravențional**,** iar instanța de fond i-a aplicat muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 40 (patruzeci) ore, în conformitate cu prevederile art.3 Cod contravențional, respectiv principiile generale ale răspunderii contravenționale și proporționalității sancțiunii.

Colegiul constată că nu există temeiuri legale sau circumstanțe noi care să justifice modificarea pedepsei stabilite inițial de instanța de fond.

16. Cu referire la afirmațiile recurentului privind presupusele declarații false ale victimei, susținând că acestea ar fi fost făcute din dorința de răzbunare a fostei sale soții, Colegiul reține că aceste obiecții sunt nerelevante din perspectiva speței. În fapt, cauza principală a constatării contravenției nu constă doar din declarațiile victimei, ci și din

examinarea medico-legală independentă**,** efectuată prin Raportul de constatare nr. 202402P3413 din 24 decembrie 2024.

Potrivit concluziilor raportului, la examinarea medico-legală a persoanei GUȚU Ala, a.n. *****, s-au constatat echimoze la nivelul brațului drept, cauzate de acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanismul de lovire. Raportul stabilește că aceste leziuni au fost produse posibil în perioada indicată și au condus la o dereglare a sănătății până la 6 zile**,** ceea ce se califică vătămarea drept neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății**.**

Astfel, se constată că obiecțiile recurentului nu aduc atingere constatărilor medicale**,** care constituie un mijloc de probă independent și relevant în sensul art.425 Cod contravențional**,** fiind direct legate de fapta prejudiciabilă reținută. Mai mult, contrar susținerilor recurentului, constatările agentului constatator înscrise în procesul-verbal nu au fost infirmate prin probe concrete. Recurentul nu a prezentat elemente care să pună în discuție autenticitatea sau corectitudinea raportului medico-legal.

În consecință, obiecțiile recurentului se circumscriu unei contestări formale, fără a afecta fondul cauzei, respectiv existența și gravitatea vătămării victimei. Colegiul apreciază că măsura sancționatorie aplicată este temeinică și legală, fiind susținută de probe obiective și independente, iar argumentele "răzbunării fostei soții" nu pot fi invocate pentru a anula constatarea contravențională.

Prin urmare, concluzia este că recursul este nefondat, iar sancțiunea contravențională reținută rămâne legală și temeinică.

17. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l). Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional. Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri.

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către apărare în interesele contravenientului în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, GUȚU Vladimir, și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-72/2025 din 03 iulie 2025, fără modificări.

18. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, GUȚU Vladimir, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-72/2025 din 03 iulie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 339062, din 03.01.2025, în privința lui **GUȚU Vladimir** în temeiul art.78/1 Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Olga COJOCARU**

Vitalie BUDECI